

Naar der synes at være nogle Medlemmer i Thinget, som mene, at det er til Fordeel for en By ikke at have Garnison, saa troer jeg, at det modbevises ved den Kjendsgjerning, at, naar en By frygter for at miste Indquarteringen, saa gjør den alle mulige Anstregelser, for at det ikke skal komme dertil, og flere Byer have udbrudt i Beflagelser, naar de have mistet Garnisonen, og det er jo ved en tidligere Leilighed udviklet for Medlemmerne her i Thinget, at det ikke blot er fordeeltigt, men meget behageligt for en By at have Indquartering, paa Grund af det inderlige Forhold, der opstaaer mellem Borgerne og de Militaire.

Bregendahl: Under Forhandlingerne om Finantsloven er man oftere kommen ind paa Punkter, der ligge noget fjernt, og der maa derfor være en vis Tilbøielighed til ikke at forøge denne Side af Forhandlingerne. Jeg skal derfor ogsaa fatte mig kort; men der er under Discussionen i Aften fremkommet nogle Bemærkninger, som jeg troer, det er rigtigt at modstige, for at det ikke skal antages, at der hersker Eenstemmighed i saa Henseende. Jeg sigter til den Antydning, som Udvalget har gjort i sin Betænkning om det Unskelige i, at Naturalindquarteringen for Kjøbstæderne bliver ordnet paa samme Maade, som Forholdet er i Kjøbenhavn, og at Byerne da svarede Monarchiet en Aversjonalsum. Dette er fra flere Sider udtalt som meget ønskeligt, og jeg vilde være meget enig heri, hvis Kjøbstæderne laae udenfor Monarchiet; men jeg troer ikke, at vi ved at behandle dette Forhold kunne see bort fra, at de Kjøbstæder, hvorom der handles, ere Dele af Monarchiet. Jeg troer, at det ved saadanne Anskaffelser, som Regjeringen skal besørge, Naturalhjælper, Dvarterer eller Localer, er et ret praktisk Middel, at man knytter selve Stedets Interesse med Hensyn til Udgiftens Størrelse dertil, for at de ikke skulle blive altfor bebyrdende for Statskassen, og, hvorledes man end tager det, saa vil man see, at, naar der handles om sige Udgifter for Monarchiet, saa ville de blive langt større, end der har været forudsat ved Aversjonalsummens Fastsættelse; og de Dele af Monarchiet, hvorom der handles, ville saa komme

til at bære deres Byrder ved denne forøgede Anskaffelse. Jeg troer ogsaa, at, førend der kan være Tale om at bringe en saadan Ordning tilveie, maa hele den militaire Forfatning være bragt i en mere fast og blivende Form, end for Tiden er Tilfældet. Den anden Bemærkning, som jeg sigtede til, er den, som den ærede Rigsdagsmand fra Aarhus (Herh) allerede har fremsført under Sagens 1ste Behandling, og som han ogsaa i Aften begyndte sit Foredrag med. Han brugte den Udtalelse — jeg husker ikke Ordene, men Meningen var den, at Kjøbstæderne ere for høit beskattede og for stærkt bebyrdede ligeoverfor Landet, og at der ikke her i Rigsdagen blev taget Hensyn til Kjøbstædernes Stilling. Jeg maa paa det Bestemteste modstige en saadan Uttring. Jeg har oftere og ved flere Leiligheder hørt en saadan Uttring, og jeg har ogsaa seet overført i Tal de store Skattebyrder, der skulle hvile paa Kjøbstæderne fremfor paa Landet, men, naar man vil undersøge disse Forhold, saa vil man see, at de ere aldeles ialt fremstillede, og at der ikke tages de fornødne Hensyn til Forskjellighederne i Forholdene. Det er ganske rigtigt, at Indquarteringen er en af de Sager, hvor man lettest faaer nogle Talsvørrelser at opstille i saa Henseende; men jeg skal dog bringe i Erindring, at Kjøbstædernes Stilling i saa Henseende har været ganske anderledes bebyrdende, førend Rigsdagen vedtog Loven af 29de December 1850. Den Maade, hvorpaa Indquarteringsbyrden dengang var fordeelt i Kjøbstæderne og fornemmelig paa de beqvaterede Kjøbstæder, var ganske anderledes byrdesfuld end den Ordning, som Rigsdagen har vedtaget og gjort gjældende i Loven af 29de December 1850; det gaaer heller ikke an, at man opstiller andre Statter, der fremtræde som Statter for Kjøbstæderne qva Communer, og som iøvrigt ere af mindre betydeligt Beløb, men naar man vil gjenningaae Loven om Ligningskatten af 1850, saa vil man see, at det ikke er nogen Overbebyrdelse og ialtsald ikke nogen Ulighed, der er værd at tale om, som skulde stille Kjøbstæderne i saa Henseende paa en mere ugunstig Fod end Landet. Man paåberaaber sig ogsaa Bygningsafgiften; ja, ganske vist hviler den haardt paa Kjøbstæderne;